

Praksisnotat om samvær efter servicelovens § 71

Til brug for skriftligt voteringsmøde den 4. oktober 2023

Indhold

1. Generelt
2. Lovgrundlag
3. Personkreds og kommunens muligheder
4. Kendetegn ved sager om samvær med anbragte børn
5. Praksis – Ankestyrelsens principmeddelelser
6. De konkrete sager

1. Generelt

Barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner mv. under anbringelsen uden for hjemmet. Kommunen skal under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling og beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige.

Ved tilrettelæggelse af samværet skal der lægges vægt på, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket.

2. Lovgrundlag

Praksisnotatet er baseret på Lov om social service (serviceloven), senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 1089 af den 16. august 2023

(Uddrag af serviceloven)

Samvær og kontakt

§ 71. Barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v. under anbringelsen uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling og beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Ved tilrettelæggelse af samværet, skal der lægges vægt på, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældrene og anbringelsesstedet. En ret til samvær og kontakt, der er aftalt mellem forældrene eller er fastsat i medfør af forældreansvarsloven, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i stk. 2-5.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Der kan ikke efter 1. pkt. træffes

afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børn og unge-udvalget efter stk. 3 og 4. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede.

Stk. 3. Når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Under de samme betingelser og ligeledes for en bestemt periode kan der træffes afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge, ligesom der kan træffes afgørelse om, at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene eller netværket.

Stk. 4. Ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung, skal børn og unge-udvalget, medmindre særlige forhold taler imod det, for en bestemt periode træffe afgørelse om at afbryde den pågældendes forbindelse med barnet eller den unge i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse eller om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen.

Stk. 5. Stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse under gennemførelsen af en børnefaglig undersøgelse efter § 50 eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 50 a, jf. § 51, stk. 1 og 2, eller § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 6. Ungdomskriminalitetsnævnet kan i forbindelse med en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller i forbindelse med en afgørelse om ungefaglig undersøgelse under ophold på en institution, indlæggelse på et sygehus eller ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, træffe afgørelse efter stk. 3-5.

Stk. 7. En afgørelse efter stk. 3 og 4 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Stk. 8. En afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler eller anden kommunikation med forældrene kan alene træffes efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

.....

Vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier (uddrag)

466. Børn og unge, som anbringes uden for hjemmet, har ret til samvær og kontakt med deres forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer og venner m.v. Udtrykket forældrene dækker både forældremyndighedsindehavere og forældre, der ikke har del i forældremyndigheden. Det betyder, at hensynet til barnet eller den unges behov for og ønske om samvær skal stå over forældrenes ønske om kontakt og samvær. Kommunen skal træffe afgørelse om omfanget og om udøvelsen af samværet i de tilfælde, hvor samværet begrænses. Ved afgørelsen lægges særligt vægt på barnets eller den unges bedste og formålet med anbringelsen. Udgangspunktet for forvaltningens afgørelse om samvær skal være, at barnet eller den unge som hovedregel har brug for at bibeholde kontakten til de biologiske forældre, søskende m.fl. I den konkrete vurdering af omfanget af samvær med forældrene skal det derfor tillægges betydning, at et barn eller en ung som udgangspunkt har behov for og interesse i en

hyppig kontakt til forældrene. Afgørelsen skal også inddrage forældrenes ønske om samvær med barnet eller den unge. Det er afgørende, at kommunen i sine afgørelser tager hensyn til, at barnet eller den unge ikke skal opleve et samvær eller en kontakt med en forælder i de situationer, hvor selve kontakten vurderes som skadelig for barnets trivsel og udvikling. Det kan f.eks. være i situationer, hvor en forælder tidligere har udsat barnet eller den unge for vold eller seksuelle overgreb, og hvor samvær derfor vurderes at være til skade for barnet.

I forbindelse med vurderingen af barnets behov er kommunen forpligtet til at sikre, at der finder en samtale sted med barnet eller den unge, jf. lovens § 48, hvorved barnet eller den unges holdning til om samværet kan tilvejebringes. På den baggrund skal barnet eller den unges mening tillægges vægt i forhold til barnets eller den unges modenhed og udvikling. Her bør kommunen være opmærksom på, at børn og unge med nedsat funktionsevne på grund af funktionsnedsættelsen kan have vanskeligheder ved at udtrykke deres mening. Dette bør der tages højde for ved samtalen med barnet eller den unge.

Selvom § 71 tillægger hensynet til barnet eller den unge en større vægt end hensynet til forældrene, øvrig familie eller netværk, er det forsat kommunen, der efter en konkret vurdering træffer afgørelse om begrænsning af samværet. Det bør fremgå af afgørelsen, hvis og hvorfor barnets eller den unges holdning ikke følges. Det er vigtigt, at kommunen åbent og tydeligt gør barnet eller den unge opmærksom på, at der ikke er tale om, at barnet eller den unge selv skal tage beslutningen om samvær. Dermed kan det for det første undgås, at barnet eller den unge oplever selv at stå med ansvaret for beslutningen om samvær. For det andet skal barnet eller den unge vide, at kommunen ud fra hensynet til barnet selv kan træffe en anden afgørelse, der går imod, hvad barnet eller den unge selv har peget på. Kommunen kan opfordre barnet eller den unge til at benytte den bisidder, som denne har ret til efter servicelovens § 48 a, herunder med henblik på at understøtte, at barnet eller den unge inddrages i afgørelsen og desuden forstår konsekvensen af og begrundelsen for kommunens afgørelse om at begrænse samværet.

Barnets ret til samvær omfatter både en ret til at forældrene kan besøge barnet eller den unge og en ret til, at barnet eller den unge kan besøge forældrene. Dette gælder også for samværet med det øvrige netværk. Netværket til det anbragte barn eller den anbragte unge kan som udgangspunkt være alle personer, som har eller kan opnå en tilknytning til barnet/den unge på det tidspunkt, hvor afgørelsen om samvær og kontakt bliver truffet. Der kan henvises til Ankestyrelsens principafgørelse 57-15.

Retten til kontakt omfatter også brev-, e-mail- og telefonkontakt samt anden kommunikation, med mindre der er truffet afgørelse om begrænsning af kontakten. Der henvises til punkt 470 ff.

Det er ofte af stor betydning for barnets eller den unges forhold under opholdet uden for hjemmet, at kontakten med forældrene opretholdes. Efter servicelovens § 71, stk. 1, påhviler det den kommune, der har ansvaret for at yde hjælp efter serviceloven, jf. retssikkerhedslovens §§ 9-9 b, at sørge for, at forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge holdes ved lige. Forpligtelsen omfatter begge forældre, uanset hvem der har forældremyndigheden. Denne aktive forpligtelse for kommunen vil især få betydning, når det drejer sig om svage forældre. Hvis der er en ustabil kontakt, kan kommunen bede en støtteperson efter servicelovens § 54 om at støtte forældrene i at opretholde kontakten eller ved, at man hjælper forældrene med transporten til anbringelsesstedet. Det er også muligt at se på, om der er personer i netværket, der kan støtte forældrene i at opretholde kontakten.

Foruden selve bestræbelsen på at holde kontakten ved lige kan det være hensigtsmæssigt, at der arbejdes på at forbedre kontaktens kvalitet og udvikle relationen mellem barnet eller den unge og forældrene. I disse tilfælde kan der efter servicelovens § 52 træffes afgørelse om f.eks. rådgivning eller familiebehandling sideløbende med anbringelsen.

Støtte under samværet, servicelovens § 71, stk. 2

468. Den kommune, der har ansvaret for at yde hjælp til barnet eller den unge, jf. retssikkerhedslovens §§ 9-9b, kan med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre, øvrig familie eller netværk og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede. Det kan f.eks. være en professionel støtteperson, en bisidder, en ven, et familiemedlem eller lignende.

Støtten er primært rettet mod forældrene og kan være relevant i de tilfælde, hvor forældrene til et anbragt barn eller ung har brug for råd, hjælp og vejledning under samværet med barnet eller den unge med henblik på at forbedre relationen mellem barnet eller den unge og forældrene, og hvor der ikke er decideret risiko for barnets eller den unges sikkerhed ved samværet. Kommunens afgørelser om omfang af eller afslag på støttet samvær med forældrene kan indbringes for Ankestyrelsen.

Støttet samvær forudsætter, at der foreligger samtykke fra forældremyndighedsindehaver. Hvis der er behov for overvågning af samværet, f.eks. fordi der er bekymring for barnets eller den unges sikkerhed under samværet, skal der træffes afgørelse om at iværksætte overvåget samvær efter servicelovens § 71, stk. 3 og 4, se punkt 474 ff. Det er børn og unge-udvalget, der har kompetencen til at træffe afgørelse om overvåget samvær.

Forskellen mellem støttet samvær og overvåget samvær er bl.a., at der normalt skal laves rapporter om forløbet af samværet ved overvåget samvær, da det overvågede samvær etableres af hensyn til barnet eller den unge. Overvåget samvær etableres ofte, fordi der er bekymring for barnets sikkerhed under samværet, eller fordi barnet har det meget svært med samværet, f.eks. fordi barnet ikke har set forælderen igennem lang tid, eller fordi der er behov for at genetablere tilliden mellem et barn og forældre. I modsætning hertil er det støttede samvær både en støtte til forældrene, øvrig familie eller netværk og til barnet eller den unge, og det skal således i højere grad betragtes som en hjælp og ikke som en egentlig kontrol eller en »overvågning«.

Samvær og kontakt med forældre uden del i forældremyndigheden

469. Som nævnt dækker retten til kontakt og samvær også forældre uden del i forældremyndigheden. Kommunen skal derfor være opmærksom på, at også kontakten til og samværet med forældre uden del i forældremyndigheden holdes ved lige. For det anbragte barn eller den anbragte unge kan relationen til en forælder uden del i forældremyndigheden således spille en vigtig rolle under anbringelsen. Det gælder også i tiden efter en anbringelse, hvor barnet eller den unge har brug for voksne at støtte sig til. Kommunen træffer om fornødent afgørelse om samvær og kontakt mellem det anbragte barn og forældrene, jf. servicelovens § 71, stk. 2.

Regulering af samvær og kontakt, servicelovens § 71, stk. 2

470. Afviklingen af samvær og kontakt kan rejse en række praktiske problemer. Samværet og kontakten kan naturligvis ikke udøves af forældrene eller netværket uden hensyntagen til, at barnet eller den unge nu er i et nyt miljø, og at anbringelsesstedet har sin tilrettelæggelse af dagligdagen, som må respekteres. Udgangspunktet er derfor, at forældrene eller netværket og anbringelsesstedet aftaler, hvornår samværet skal foregå inden for de rammer, der er udstukket af kommunen, således at afviklingen af samværet kommer til at passe begge parter.

I nogle tilfælde kan det dog blive nødvendigt, at kommunen regulerer afviklingen af samværet. Kommunen har efter servicelovens § 71, stk. 2, adgang til om nødvendigt at træffe afgørelse om omfanget, herunder hyppighed og tidsmæssig varighed og udøvelsen af samværet eller kontakten mellem forældrene eller netværket og barnet eller den unge. Det kan dreje sig om både tilrettelæggelsen af de gensidige besøg og om, hvordan brev- og telefonkontakten eller anden kommunikation skal foregå. Kommunen kan endvidere fastsætte nærmere vilkår for samværet, f.eks. at en gennemførelse af samværet forudsætter, at forældrene

eller netværket ikke er påvirket af alkohol eller stoffer. Dette indebærer dog ikke, at kommunen kan opstille vilkår om f.eks. indtagelse af antabus eller lignende for afgørelsen om retten til samvær. Kommunen kan endvidere ikke indskrænke omfanget af samvær alene med den begrundelse at en person har et misbrug. Der kan også træffes afgørelse om, at samværet skal foregå et bestemt sted, f.eks. på institutionen eller et neutralt sted. Kommunens adgang til at træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet eller kontakten omfatter også den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden samt netværket.

Kommunens adgang til at regulere samværets praktiske afvikling har til hensigt at tilgodese barnet eller den unge, og det præciseres i bestemmelsen, at der ved afgørelsen skal lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Loven sætter en grænse for, i hvilket omfang samvær og kontakt kan reguleres af kommunen. Det er fastsat i servicelovens § 71, stk. 2, 3. pkt., at der ikke efter 1. pkt. kan træffes afgørelser, der medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En afgørelse, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang hver måned, vil være at betragte som en afgørelse om afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge og skal behandles efter reglerne herom, jf. servicelovens § 71, stk. 3 og 4.

Der kan ikke generelt fastsættes en tidsmæssig ramme for samværets varighed. Det må bero på en konkret vurdering, hvornår et månedligt samvær er så beskedent, at der i realiteten er tale om en afbrydelse af forbindelsen. Der kan dog henvises til principafgørelse O-59-98, hvor Ankestyrelsen fastslog, at samvær i 45 minutter én gang om måneden ikke er at betragte som afbrydelse af samvær.

3. Personkreds og kommunens muligheder

Kommunen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Kommunen træffer afgørelse om omfanget af samværet og kontakten og kan fastsætte de nærmere vilkår herfor. Kommunen kan bl.a. træffe afgørelse om, hvor mange timer samværet skal finde sted samt datoen og tidspunktet herfor. Kommunen kan endvidere beslutte, hvor samværet skal foregå og også hvilke aktiviteter, der må finde sted. Kommunen kan ligeledes træffe afgørelse om, at der er behov for, at der er en tryghedsperson tilstede under samværet som en tryghedsskabende foranstaltning for barnet. I sådan et tilfælde er der hverken tale om overvågning af eller støtte i samværet.

Hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen skal tillægges mere vægt end for eksempel forældrenes ønske om kontakt og samvær.

Kommunen kan ikke træffe afgørelse om, at samværet skal finde sted mindre end én gang om måneden. En gang om måneden forstås som hver fjerde uge. Afgørelser om begrænset eller afbrudt samvær kan alene træffes af børn og unge-udvalget. Det samme gælder afgørelser om, at samværet skal være overvåget.

4. Kendetegn ved sager om samvær med anbragte børn

Sagerne drejer sig typisk om omfanget af samvær, herunder hyppigheden, hvor mange timer, og om der kan være overnatning. Forældrene ønsker sig ofte mere samvær, end de har fået. De har ikke altid forståelse for det beskyttelseshensyn, der har betinget, at barnet eller den unge blev anbragt uden for hjemmet, og som er det, der også er med til at begrunde omfanget af samværet. Vi præciserer ofte i vores afgørelser, at det er barnet eller den unge, der har ret til samvær, og at omfanget skal stemme overens med hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Det kan betyde, at forældrenes ønske om, at et anbragt barn fx er hjemme til jul, må vige herfor.

Sagerne kan også omhandle rammerne omkring samværet, herunder hvor samværene skal afholdes, eller om plejeforældrene skal være til stede. Kommunen har ret og pligt til at sætte rammerne for samværet. De kan fx bestemme, at samværet skal finde sted i plejefamilien, hvis der er tale om et helt lille barn, at en ny kæreste ikke må deltage i samværet, hvis det forstyrrer barnet, at man ikke må fotografere under samværet, at man ikke må være påvirket af alkohol eller stoffer og lignende.

Sagerne kan også omhandle, hvorvidt samværet er støttet, eller om der reelt er tale om overvågning. Støttet samvær kan kun finde sted med samtykke, og det må ikke have karakter af overvågning. Afgørelser om overvåget samvær kan kun træffes af børn og unge-udvalget. Grænsen mellem støtte og overvågning kan i nogle tilfælde blive diffus, og her er det vigtigt at præcisere, hvornår man kan gøre hvad.

Endelig kan sagerne handle om samvær med netværket fx bedsteforældre eller søskende. Disse afgørelser træffes altid over for forældremyndighedsindehaverne, og det er kun dem og barnet over 12 år, der er klageberettigede.

5. Praksis – Ankestyrelsens principmeddelelser

37-22 - Om kompetencen til at fastsætte hyppigheden af samvær, når børn og unge-udvalget træffer afgørelse om, at der skal være samvær mindre end én gang om måneden.

Det er børn og unge-udvalget, der har kompetencen til at fastsætte hyppigheden af samvær. Dvs. de skal også tage stilling til – efter indstilling – hvor ofte, der skal være samvær, når de træffer afgørelse om samvær mindre end én gang om måneden.

5-21 – Principmeddelelsen definerer hvem, der kan være barnets netværk. Forældremyndighedsindehavers nye ægtefælle kan være del af barnets netværk.

4-21 - Børn og unge-udvalget kan kun træffe afgørelse om noget, som der er indstillet til. Udvalget har ikke selvstændig kompetence til at træffe en anden afgørelse, end der er indstillet til og kan fx ikke træffe afgørelse om afbrudt samvær, hvis der kun er indstillet til overvåget samvær. Dette gælder også den særlige overgrebsbestemmelse i servicelovens § 71, stk. 4.

Når barnets behov taler for det, kan forvaltningen udarbejde alternative indstillinger. Det vil sige at forvaltningen kan udarbejde en indstilling om afbrudt samvær og alternativt overvåget samvær. Indstillingen skal imidlertid stadig være så klar, at sagens parter, ved den partshøring der finder sted, ikke

er i tvivl om, hvilke mulige udfald sagen kan få. Samtalen med barnet inden mødet i børn og unge-udvalget skal søge at afdække barnets holdning til alle forhold omfattet af indstillingerne.

2-21 - Kommunen har kompetence til at beslutte, hvor samværet mellem forældre og anbragte børn eller unge skal finde sted, herunder at samværet skal foregå på et neutralt sted. En sådan beslutning om samvær er en konkret og skønsmæssig afgørelse, der skal tage udgangspunkt i hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

23-20 - Om afbrydelse af kontakt (brev-, mail- og telefonforbindelse, digital kommunikation). Kommunen kan ikke træffe afgørelse om, at samvær og kontakt finder sted mindre end en gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af samværet eller kontakten og skal træffes af børn og unge-udvalget.

Kontakt i form af brev-, mail- og telefonforbindelse skal, både når det handler om kontakt mindre end en gang om måneden, og når det handler om afbrydelse af forbindelsen, forstås som alle former for kontakt, der ikke er fysisk samvær, og som kan sidestilles med brev-, mail- og telefonforbindelse.

46-18 - Kommunen har ikke kompetence til at træffe afgørelse om samvær mindre end 45 minutter hver fjerde uge. Der vil i så fald være tale om afbrudt samvær, hvilken afgørelse skal træffes af børn og unge-udvalget. Fastsættelse af samvær til kun én gang hver fjerde uge forudsætter, at der er solide holdepunkter for, at barnets trivsel vil blive skadet ved mere samvær.

124-13 - Hvis der træffes afgørelse om overvåget eller afbrudt samvær med netværket, skal afgørelsen alene træffes over for forældremyndighedsindehaver og børn over 12 år. Man skal som hovedregel specificere netværket, men kan i helt særlige tilfælde også træffe afgørelsen overfor hele barnets netværk.

184-12 - Undladelse af at fastsætte samvær skal sidestilles med afbrydelse af samvær. Parten har ret til advokat. Kommunen skal kun dække omkostninger svarende til advokat inden for retskredsen.

C-41-02 - Ankestyrelsen fandt, at der var tale om overvåget samvær og ikke støttet samvær, når det var hensynet til barnet, der nødvendiggjorde, at der skulle være en repræsentant for kommunen til stede under samværet mellem en far og hans barn, der var anbragt uden for hjemmet.

C-19-02 - En forældremyndighedsindehaver havde ikke ret til at klage over kommunens afgørelse om regulering af samvær og kontakt truffet over for den anden forælder.

C-41-01 - Samvær med andre end forældrene skal træffes over for forældremyndighedsindehaveren. Det er ligeledes forældremyndighedsindehaveren, der er klageberettiget.

6. De konkrete sager

På det skriftlige voteringsmøde blev der forelagt 37 sager.

Sagerne er udvalgt for at belyse vores almindelige praksis på området og omfatter derfor også sager, hvor vi stadfæster kommunernes afgørelser uden bemærkninger, da den type af sager sjældent bliver udtaget til principiel behandling.

Nedenfor ses 4 resuméer af udvalgte eksempler på de fremlagte sager:

Sag nr. 1:

Hjemvisning af kommunens afgørelse om samvær, da kommunens begrundelse for afgørelsen er mangelfuld, og sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at kommunen kan træffe afgørelse om samværet mellem et seks måneder gammelt barn og hans mor. Kommunen lægger ved deres vurdering af, at samværet ikke kan udvides, vægt på, at morens livssituation er uforandret, idet hun fortsat sidder varetægtsfængslet. Kommunen har ikke i tilstrækkelig grad i deres vurdering inddraget oplysninger om, at der ikke er reaktioner i forbindelse med samværet, og der mangler oplysninger om, hvorvidt det reelt er muligt, at samværene afholdes hos barnets mormor, som mor anmoder om.

Sag nr. 2

Stadfæstelse af omfanget af samvær, men hjemvisning vedrørende en problemstilling om tryghedsperson. Den del af afgørelsen hjemvises, idet kommunen ikke konkret har forholdt sig til fars ønske om, at der skal være en støtteperson tilstede under samværet, fremfor at plejemor deltager som tryghedsperson. Kommunen har alene henvist til, at plejemor skal deltage i samværet som tryghedsperson. Ankestyrelsen gør i afgørelsen opmærksom på, at der er forskel på støtteperson og tryghedsperson. Formålet med disse er forskellige.

Sag nr. 3

Hjemvisning af kommunens afgørelse om barnets samvær med netværk. Sagen hjemvises, da kommunen ikke havde hjemmel til at træffe afgørelse. Samværet var fastsat til mindre end 45 minutter én gang om måneden. Far var uenig i, at barnet skulle have samvær med sit netværk (farfar). Kommunen burde have forelagt sagen for børn og unge-udvalget i henhold til principmeddelelse 5-21.

Sag nr. 4

Stadfæstelse af kommunens afgørelse. Kommunen har fremsendt en samlet afgørelse for to søskende, men kommunen har ikke individuelt og konkret begrundet afgørelserne ift. det enkelte barn og dets behov. Sagen var dog tilstrækkeligt oplyst til, at Ankestyrelsen selv kunne træffe afgørelse. Der gives kritik for kommunens manglende individuelle begrundelser for de to børn.